

[Kaj Hansen.]

tinget i stadig større grad går over til at være et organ, der skal konfirmere de forlig, der bliver sluttet, enten det er om aftenen, eller det er sent på natten.

Bl.a. ud fra disse betragtninger må vi afvise det fremsatte forslag.

Arnfast (CD):

Da jeg ikke er mit partis ordfører i skatte-spørgsmål, skal jeg nøjes med at sige, at vi sådan set er ret åbne over for det forslag. Vi er ikke bange for at gå utraditionelle veje, men jeg kan da godt se, der opstår en hel del problemer langsad. I sådan nogle forhandlinger vil man være nødt til at søge den bistand, som minister og andre vil kunne stille til rådighed, og så er dog immervæk dette hus nærmest ved administrationen — det gælder også de store organisationer, som muligvis vil søge bistand.

Ja men hvad kunne man så opnå? Jeg kunne tænke mig, man kunne opnå den ene ting, at man opholdt sig et sted, hvor man afsondrede sig f.eks. fra pressen og derved hindrede den i at følge nøjagtigt, hvad der skete. Det mener jeg ikke er nogen god metode. Jeg tror, vi skal fortsætte med forhandlingerne herinde i de udvalg, som eksisterer, og på den basis, som har været gældende hidtil.

Kurt Hansen (VS):

Det kan umiddelbart se lidt vanskeligt ud, når man skal vurdere dette forslag fra fremskridtspartiet. Jeg opfatter det på den måde, at det er et eller andet smart fif, man nu kommer med. Jeg kan vanskeligt tro, at man virkelig forestiller sig, at det skulle være muligt, at 40 mennesker, sammensat af folketingets partier og de forskellige organisationer for arbejdsmarkedets parter, i fællesskab kunne sidde og drøfte noget på en stille og rolig og saglig måde, eller hvordan det nu præcist er formuleret i bemærkningerne til forslaget. Det kan naturligvis ikke lade sig gøre. Der er ingen baggrund for at foreslå sådan nogle ting.

Men jeg kunne da godt tænke mig at spørge fremskridtspartiet, om det er et forsøg på at stikke en kæp i hjulet på de indkomstpolitiske ideer og tanker, som er begyndt at røre sig i socialdemokratiet, i regeringen, i LO, eller hvad det er for noget. Det

er helt klart, at socialdemokratiet, regeringen og arbejdsmarkedets parter må afvise sådan nogle ting, som der ligger her fra fremskridtspartiet. De har naturligvis deres klare ideer om, hvordan og hvorledes man skal lave et nyt overenskomstindgreb, hvordan man skal lave indkomstpolitik op til næste overenskomstforhandling.

LO-bladet er fyldt med det. Læs det sidste nummer af det. De står dér, deres klare tanker og ideer. Den skal bare være socialt afbalanceret. Men hvad er en socialt afbalanceret indkomstpolitik? Det får vi selvfølgelig ikke noget bud på på noget tidspunkt.

Når man skal diskutere indkomstpolitik ude omkring på arbejdspladserne, ude omkring i befolkningen, så er det væsentligt, at man er klar over de tanker og ideer, som rører sig hos LO-toppen og hos regeringen. Man skal ikke foregøgle sig selv og sine kammerater, at det op til næste overenskomstforhandling bliver muligt at formulere nogle krav fra arbejdspladsernes side, som har en reel mulighed for at blive behandlet. Det er et pseudodemokratisk flipnummer, hvis der bliver tale om at lave sådan nogle ting. Der er helt klart lagt op til, at der skal føres indkomstpolitik, og jeg tror, det i stor udstrækning vil komme til at ligne det overenskomstindgreb, som vi var vidne til i marts måned sidste år. Derfor er det væsentligt, at man ikke går med på bare at forestille sig, at vi kan formulere nogle krav fra arbejdspladserne på traditionel måde, der har nogen som helst mulighed for at køre igennem den såkaldte repræsentative mølle. Der er ingen mulighed, der er lukket af fra starten, og der er selvfølgelig blikkenslagerne i socialdemokratiets top, i regeringen og i LO, der nok skal få skruet røret så fast, så der ikke smutter noget som helst igennem.

Derfor mener jeg, at det principielt er væsentligt, at arbejderklassen begynder at beskæftige sig med 3 spørgsmål, 3 spørgsmål, som kan udhule de indkomstpolitiske tanker og ideer, som er fremherskende i LO-toppen og i regeringen. Man må sætte ind på at få fjernet de produktivitetsfremmende lønsystemer. Man må sætte ind på at få sat arbejdstiden ned. Og spørgsmål om huslejeforhøjelse og sociale nedskæringer osv. må ikke bare blive et spørgsmål